

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Udgangen af Oktober Maaned 1938 udgjorde Antallet af ledige forsikrede 86 817, hvoraf 18 382 var uden Adgang til Understøttelse; Aarsagen til, at sidstnævnte Gruppe var uden Adgang til Understøttelse, maa for ca. $\frac{2}{3}$ -Dels Vedkommende antages at skyldes, at de paagældende havde opbrugt deres Understøttelse. Ved Udgangen af November Maaned 1938 udgjorde Antallet af ledige forsikrede 104 374; det kan ikke paa nærværende Tidspunkt oplyses, hvor stor en Del af disse, der er uden Adgang til Understøttelse, og saaledes heller ikke, for hvor mange Personers Vedkommende Udelukkelsen maa antages at skyldes, at Understøttelsen er opbrugt; under Hensyn til, at Understøttelsesaaret er begyndt den 1. April, maa Antallet af de Personer, der er udelukket fra Understøttelse, fordi de har opbrugt denne, antages at være betydeligt større ved Udgangen af November Maaned d. A. end ved Udgangen af Oktober Maaned d. A. Antallet af Personer, der har opbrugt deres Understøttelse, maa i Overensstemmelse med det foran udviklede antages yderligere at ville stige i Tiden efter 1. December d. A. Det fremgaar heraf, at et meget stort Antal arbejdsløse i Vintertiden, hvor Adgangen til Arbejde er den ringeste, staar uden Ret til Understøttelse af Arbejdsløshedskasserne og derfor er henvist til at søge Hjælp af Kommunerne. Regeringen er derfor kommet ind paa Overvejelser om, hvorvidt det ikke maatte være ønskeligt at foretage en Omlægning af Kasserens Understøttelsesaar, saaledes at Understøttelsesperioden begynder 1. Oktober og derfor ikke vil være udløbet, før Vinteren er overstaet.

En saadan Omlægning, der vil aflaste Kommunerne for meget betydelige Understøttelsesudgifter, paalægger samtidig Kasserne store uforudsete Udgifter. Disse Udgifter mener man fra Regeringens Side ikke at kunne lægge paa Kasserne under Hensyn til den nuværende store og langvarige Arbejdsløshed med deraf følgende store Udgifter for Kasserne og store Kontingenter for Medlemmerne.

I den som Bilag aftrykte Skrivelse af 6. December fra Arbejdsdirektoratet har Direktoratet opgjort Arbejdsløshedskasserens Overgangsudgifter i Anledning af den nævnte Omlægning af Understøttelsesaaret til 12 Mill. Kr., og samtidig med, at man der-

for i nærværende Forslag gennemfører den ønskede Omlægning af Understøttelsesaaret, stiller man Forslag om, at der af Statskassen stilles et Beløb af 12 Mill. Kr. til Raadighed for Kasserne, der fordeles mellem disse i Forhold til Kasserens Udgifter til ordinær Understøttelse i Regnskabsaaret 1938—39.

Som Følge af den stedfundne Prisregulering er der i Overensstemmelse med Reglerne i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 3, skabt Mulighed for Kasserne for at udbetale en forhøjet Understøttelse. Flere af Kasserne har imidlertid ikke set sig i Stand til at gennemføre denne Forhøjelse, idet de ikke mener at kunne paalægge Medlemmerne den dertil svarende Kontingentforhøjelse, og deres Økonomi ikke tillader, at Merudgiften tages uden Kontingentforhøjelse. Eksempelvis vilde Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse fra 1. April 1938 for de egentlige Arbejds mænd (Gruppe A) have kunnet forhøje Understøttelsessatserne med henholdsvis 0,60 Kr., 1,60 Kr., 0,40 Kr. og 1,00 Kr. for henholdsvis Forsørgere med over 3 Aars Anciennet, Forsørgere med under 3 Aars Anciennet, Ikke-Forsørgere med under 8 Aars Anciennet og Ikke-Forsørgere med over 8 Aars Anciennet. En saadan Forhøjelse er Kassen imidlertid meget tilbage for under Hensyn til de økonomiske Konsekvenser, men har med Virkning fra 1. December 1938 vedtaget en Forhøjelse af de nævnte Satser med henholdsvis 0,50 Kr., 0,50 Kr., 0,40 Kr. og 0,40 Kr. og har i denne Anledning maattet forhøje Kontingentet med 20 Øre pr. Uge. Denne Kontingentforhøjelse modsvarer imidlertid ikke de forøgede Udgifter, der ved Forhøjelsen paadrages Kassen, hvorfor Arbejdsdirektoratet har stillet Krav om yderligere Kontingentforhøjelse, forsaavidt de nødvendige Midler ikke skaffes paa anden Maade.

Da Regeringen ikke mener, at de daarligst stillede Fag som Følge af Vanskeligheden ved at gennemføre den nødvendige Kontingentforhøjelse bør være afskaaret fra i hvert Fald i nogen Grad at udnytte Prisreguleringsbestemmelsen, har man ment at burde forhøje Statstilskuddet for de daarligst stillede Arbejdsløshedskasser, hvis Arbejdsløshed er meget stor. Efter Arbejdsløshedslovens § 13, Stk. 1, er der Hjemmel til Forhøjelse af Skalaens Procentsatser 80, 85 og 90 med 10, saafremt Gennemsnits-